

много съчувствено към мене, привика ме един ден и с' сълзи на очи ми съобщи за постъпката на Неофита, като ме помоли да не ставам причина да дохожда в' стълкновение с' братята си и да не им навлѣче гонения от страна на гръцкиѣ владика. Прочее, на мене не оставаше друго освѣн да си задигна чуковетѣ от Елена и да отидѣ в' Тръвна, гдѣто се услових за учител. Това беше прѣз 1849 г., по Димитровден. Скоро слѣд това от Враца додоха в' Тръвна Васил Кръстенияка и Димитър Бошнака да ме дирѣт и отведѣт в' Враца за учител. Първий отдавна се е поминѣл, а вторий е още жив ¹⁾. Врачани бѣха се заклели как как да се отърват от Агапия и ми бѣха дали дума че щом това стане, ще ме повикат да им бѣдѣ пак учител. И наистина не дълго слѣд моето принудено разпращане с' тѣх тѣ се отървали от тоя проклет грѣкъ, но не друго яче освѣн чрѣз куршум'а на един турчин, който, за оправдание на своето дѣло, казал че като срѣщнал владиката, сторило му се че било бѣсно куче, та, да се отърве, грѣмнал отгорѣ му. Колкото да ми се искаше да удовлетвориѣ желанието на моитѣ стари приятели, които не бѣха забравили общанието си, понеже бѣх се настанил вече в' Тръвна и бѣх прибрал майка си и двѣтѣ си сестри, които нѣмах кому да ги оставѣ. Принудих се да им откажѣ и тѣ си заминаха нажалени. В' Тръвна аз учителствувах три години наред, на пук на Неофита, който неможа нищо да ми направи, ако и да се помѣчи, защото бѣх под защитата на Поп Иовча и на Никифора Даскалова, които бѣха най влиятелнитѣ и най уважаванитѣ лица по него врѣме.

Прѣз 1852 год. доде из Габрово извѣстни'я Даскал Цвѣтко който имаше сношение с' Одесски нѣкои българи. Понеже бил чувал че съм събирал пѣсни и пословици, той ме помоли да му дам сбирката си да я проводи да бѣде печатана в' Руссия. Казах му че всичко записено съм изгубил, но че, като е за такава работа, ще почна пак из ново. И наистина аз сполучих в' кратко врѣме да запиша 600 пословици и около 100 пѣсни, които испроводих на Даскала Цвѣтка, който ги проводи от своя страна в' Одесса. Там пословицитѣ били печатани от Императорската Академия на Наукитѣ, в' отдѣлна книжка, но затова нѣщо аз до скоро

¹⁾ Д. Бошнака се поминѣ и той прѣди нѣколко години, но беше жив когато се пишяха тия редове. *Бъл. на Издательтъ.*